

tationen faar at vide, hvad den foretager? Naar den ikke er underrettet om, hvad den stemmer over, og naar den ikke veed, hvad Følger det, den stemmer over, kan have, er det alene Regjeringen, der veed, hvad der tjener til Landets Vel. Foruden disse foruvoligende Røster fra de to ærede Medlemmer for Thisted Amts 2den Valgkreds og Kjøbenhavns 8de Valgkreds er der imidlertid ogsaa fremkommet en Uttring fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, som i høi Grad forekommer mig maa lægge Beslag paa vor Opmærksomhed; det ærede Medlem sagde nemlig, at med de Kanoner kunde Landet reddes (Afskydelse af Holstein-Ledreborg). De Ord skrev jeg op, og derfor det er sandt, vil jeg spørge, om nogen Rigsdagsmand her tør undlade at gaae ind paa et saadant Forlangende, naar han bliver rigtig underrettet derom, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds er det? Han tilspilde maaske Ordet „mulig“, som jeg da ikke har hørt, men selv om det kun var muligt, at vi kunde redde Landet ved disse Kanoner, siger jeg, at ingen Rigsdagsmand vilde undlade at forsøge paa at komme til den samme Kundskab som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt 5te Valgkreds og at følge ham. Det ærede Medlem er i Krigsager en af dem, jeg helst følger, efter at han har udtalt sig saa tilfredsstillende imod Befæstningsvæsenet her i Landet. Nei, i saadanne vigtige Sager er det ikke værd at have Hemmelighedskræmmeri, i Serdeleshed, naar man hører fra de Sagkyndige, at det Hele foreligger trykt i de Skrifter og Rilber, hvortil de Sagkyndige have Udgang. Det er een af de Maader, hvorpaa man overrumpler, naar man saaledes kommer og siger til denne Forsamling, der ikke bestaar af Sagkyndige: Her ligger noget Hemmeligt bag ved, som vi vide, og hvis I vidste det, skulde I se, at I vilde komme til det samme Resultat som vi. Naar der er Tale om Spørgsmaal ligeoverfor Udlandet, kan der være Tilfælde, hvor Regjeringen ikke tør give Meddelelser, fordi Verden veed, hvad trende vide, men i Sager som disse, der angaa indre Spørgsmaal, finder jeg, at det er aldeles forkasteligt at gaa den Vej, og jo vigtigere Sagen er, desto mindre heldigt er det, at Regjeringen gaar den Vej. Det glæder mig, at en af vore mest sagkyndige Mænd her i Thinget med Hensyn til vort Forsvarsvæsens Ordning, nemlig det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen), har meddelt os, at der ingenlunde er den Sikkerhed for, at det nye Vaaben, man vil anskaffe, har saa overveiende Fortrin fremfor det, vi have, at det er værd at gaa til denne store Udgift, i det Mindste ikke uden nærmere Prøvelse. Under de nuværende Omstændigheder, med de Dplysninger, der nu ligge for, og støttende mig til de Udtalelser, der ere komne fra dem, der have seet Dokumenterne, finder jeg mig derfor fuldt beret-

tiget til i dette Dieblis, Sagen i og for sig aldeles ubeset, at stemme imod det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem ved min Side (Th. Nielsen) siger, at dertil have vi alle Ret, og det veed jeg vel, men jeg vil spørge, om man med Lethed kan gaa til at stemme imod et Forslag, hvorom der siges, at Landets Existens saa at sige beror derpaa? Det tror jeg ikke, man kan gaa let til; der maa man være vel underrettet, før man gjør det. Jeg har fundet det nødvendigt at sige dette Par Ord, da jeg af Mange mistænkes for ikke at ville være med til at stemme for de nødvendige Udgifter til Hærvæsenet og Forsvarsvæsenet i det Hele taget, men det er, som jeg oftere har haft Leilighed til at paavise, usandt. Jeg er villig til at gaa til fornuftige og rimelige, til vore Forhold svarende Udgifter til Hærvæsenet, som jeg ogsaa i ethvert Fald vil gjøre her, hvis det kunde bevises og gjøres mig indlysende, at Landets Selvstændighed og Selvbefættelse afhang af denne Bevilling. Jeg finder det fornødent at have sagt dette Par Ord angaaende min Stilling ligeoverfor dette Forslag.

Thomsen: Af den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører for Udvalget motiverede sit Forslag, som han har fremsat om, at Bevillingen til de af den høitærede Minister begjærede Kanoner ikke skulde gives i Mar, fik jeg Bekræftelse paa, hvad jeg forud troede at have Grund til at formode, at der i Virkeligheden indenfor den overveiende Del af de ærede Medlemmer her i dette Thing, er en temmelig god Enighed med Hensyn til Sagens Realitet, at der hos de fleste af de ærede Medlemmer er en stærk Overbevisning om, at det er en fornuftig Foranstaltning, som er bragt i Forslag, og som jo gaar ud paa at tildele Hæren et kraftigere Feltartillerimateriel end dets nuværende. Jeg har det Indtryk, at Marsagen til, at Flertallet i Udvalget ikke har turdet paatage sig Ansvar for at tilraade den af Ministeren begjærede Bevilling, egentlig ubelukkende er den ene Omstændighed, at Begjæringen herom er fremsat saa overordentlig sent. Jeg beklager derfor særdeles meget, at denne Begjæring er bleven fremsat saa sild. Jeg tør dog ikke paa nogen Maade rette Bebreidelse i den Anledning til den høitærede Krigsminister; thi jeg er fuldt overbevist om, at det saavel fra hans Side, som fra Artilleriets Side kun er foranlediget ved en høi Grad af Samvittighedsfuldhed, og ved Ønsket om, at man ikke skulde lade noget Forsøg ugjort, som kunde tilvejebringe Dplysninger i Sagen. Men jeg maa paa den anden Side indrømme, at jeg dog heller ikke saa meget kan forundre mig over, at flere Medlemmer af det nedsatte Udvalg ikke have havt Mod til at paatage sig Ansvar for saa godt som ubeset at tilraade en saa stor Bevilling som den begjærede; og naar en saadan Begjæring fremsattes omtrent Dagen, inden Finans-